

DP.422.78.2018
2018.86783.MSK

Warszawa, dnia 29 listopada 2018 roku

ODWOŁUJĄCY:ANDRZEJ TADEUSZ SZELIGA
UL. IZY ZIELIŃSKIEJ 14/46
96-300 ŻYRARDÓW**REPREZENTOWANY PRZEZ:**R. PR. PAWEŁ KAMEŁA
KANCELARIA RADCY PRAWNEGO
UL. AFRYKAŃSKA 7A
03-966 WARSZAWA**Strona postępowania:**MAGDALENA SZYMAŃSKA
FIZJOTERAPEUTA
WĘŻYKI 38
96-514 WĘŻYKIMEDICAMED – MAREK ŁUKASIK
I WSPÓLNICY SP. J.
UL. PREZYDENTA R. KACZOROWSKIEGO 3A
96-500 SOCHACZEW**DECYZJA NR 69/2018/ODW**

Na podstawie art. 154 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1510, z późn. zm.) [dalej jako ustawa], w zw. z art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.) [dalej jako k.p.a.]:

ODD A L A M

Odwołanie wniesione przez świadczeniodawcę Andrzej Tadeusz Szeliga, ul. Izy Zielińskiej 14/46, 96-300 Żyrardów [dalej jako Odwołujący] od rozstrzygnięcia postępowania nr 07-18-000555/REH/05/1/05.1310.209.02/01 w sprawie zawarcia umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej prowadzonego przez Narodowy Fundusz Zdrowia - Mazowiecki Oddział

Wojewódzki z siedzibą w Warszawie w trybie konkursu ofert w rodzaju rehabilitacja lecznicza, w zakresie fizjoterapia domowa.

UZASADNIENIE

1. Zgodnie z postanowieniami art. 152 ust. 1 ustawy świadczeniodawcom, których interes prawny doznał uszczerbku w wyniku naruszenia przez Narodowy Fundusz Zdrowia (Fundusz) zasad przeprowadzania postępowania w sprawie zawarcia umowy o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej, przysługują środki odwoławcze i skarga na zasadach określonych w art. 153 i 154 ustawy.

W myśl art. 154 ust. 1, 2 i 3 ustawy, świadczeniodawca biorący udział w postępowaniu może wnieść do dyrektora oddziału wojewódzkiego Funduszu, w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia o rozstrzygnięciu postępowania, odwołanie dotyczące rozstrzygnięcia postępowania. Odwołanie wniesione po terminie nie podlega rozpatrzeniu. Wniesienie odwołania wstrzymuje zawarcie umowy o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej do czasu jego rozpatrzenia. Po rozpatrzeniu odwołania dyrektor oddziału wojewódzkiego Funduszu wydaje decyzję administracyjną uwzględniającą lub oddalającą odwołanie.

Stronami postępowania odwoławczego, o którym mowa w art. 154 ust. 1-3 ustawy, są świadczeniodawca, który złożył odwołanie oraz świadczeniodawcy, którzy zostali wybrani do udzielania świadczeń opieki zdrowotnej w danym postępowaniu w sprawie zawarcia umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej.

2. W dniu 10 października 2018 roku Dyrektor Mazowieckiego Oddziału Wojewódzkiego Narodowego Funduszu Zdrowia ogłosił postępowanie nr 07-18-000555/REH/05/1/05.1310.209.02/01 w sprawie zawarcia umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej w rodzaju rehabilitacja lecznicza w zakresie fizjoterapia domowa, na okres od dnia 1 grudnia 2018 roku do dnia 30 czerwca 2022 roku, wskazując na możliwość zawarcia maksymalnie dwóch umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej po przeprowadzeniu postępowania.

Na postępowanie wpłynęły cztery oferty z czego dwie zostały odrzucone w toku postępowania.

Odwołujący złożył ofertę z zachowaniem terminu określonego w ogłoszeniu o postępowaniu.

Komisja konkursowa dokonała wszechstronnej analizy złożonych ofert, pod kątem spełnienia przez oferentów wymogów koniecznych określonych w rozporządzeniu

Ministra Zdrowia z dnia 6 listopada 2013 roku w sprawie świadczeń gwarantowanych z zakresu rehabilitacji leczniczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1522, z późn. zm.) [dalej jako rozporządzenie w sprawie świadczeń gwarantowanych] oraz kryteriów określonych w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 5 sierpnia 2016 roku sprawie szczegółowych kryteriów wyboru ofert w postępowaniu w sprawie zawarcia umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej (Dz.U. z 2016 r. poz. 1372 z późn. zm.) [dalej jako rozporządzenie kryterialne] tj. jakości, kompleksowości, dostępności, ciągłości oraz ceny.

Oferta Odwołującego została odrzucona w toku postępowania na podstawie art. 149 ust. 1 pkt 7, z uwagi na niespełnianie przez Odwołującego warunków obligatoryjnych, określonych w rozporządzeniu w sprawie świadczeń gwarantowanych, o czym Odwołujący został powiadomiony zawiadomieniem o odrzuceniu oferty z dnia 31 października 2018 r.

Rozstrzygnięcie postępowania nastąpiło w dniu 13 listopada 2018 roku. Do udzielania świadczeń opieki zdrowotnej wybranych zostało dwóch świadczeniodawców.

Odwołujący złożył w dniu 20 listopada 2018 roku odwołanie od powyższego rozstrzygnięcia, tym samym odwołanie należy uznać za złożone w terminie.

We wniesionym środku odwoławczym Odwołujący podniósł zarzuty naruszenia art. 149 ust. 1 pkt 7 ustawy poprzez odrzucenie oferty Odwołującego, pomimo spełniania przez niego warunków obligatoryjnych oraz naruszenia art. 150 ust. 1 pkt 2 ustawy poprzez nie unieważnienie postępowania w wyniku zaistnienia przesłanki wynikającego z przepisu przesłanki.

Jednocześnie Odwołujący się w ramach realizacji prawa do wniesienia odwołania przedstawił zarzut naruszenia art. 134 ustawy, poprzez podejmowanie przez Komisję konkursową niejednorodnych względem wszystkich oferentów czynności weryfikujących.

Odwołujący, zgodnie z art. 10 k.p.a., został poinformowany o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

3. W ocenie Dyrektora Mazowieckiego Oddziału Wojewódzkiego NFZ odwołanie, nie zasługuje na uwzględnienie, ponieważ Odwołujący nie wykazał w jaki sposób wynik postępowania narusza jego interes prawny.

Do uszczerbku interesu prawnego uczestnika postępowania w procedurze zawierania umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej dojść może wówczas, gdy naruszenie zasad postępowania, tj. konkretnego przepisu prawa przez podmiot prowadzący postępowanie ma wpływ na ocenę możliwości zawarcia umowy o świadczenie takich usług, co determinuje

sposób postępowania w przypadku wniesienia środka odwoławczego (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 24 marca 2009 r., sygn. VII SA/Wa 2012/08). Poza ustaleniem samego faktu naruszenia zasad postępowania organ rozpoznający środek odwoławczy zobowiązany jest do dokonania wnikliwej oceny, czy i w jakim zakresie naruszenie to realnie spowodowało doznanie uszczerbku w interesie prawnym podmiotu. Skuteczne wniesienie odwołania jest zatem ściśle uzależnione od związku przyczynowo – skutkowego pomiędzy naruszeniem zasad postępowania a uszczerbkiem w interesie prawnym świadczeniodawcy.

Należy zauważyć, że pojęcie strony i interesu prawnego może być wyprowadzone tylko z przepisów prawa materialnego, a wręcz, że ma on wprost charakter materialnoprawny (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 27 września, sygn. akt I SA 2326/00). Tak pojmowany interes prawny oferenta polega na tym, żeby jego oferta została przez kontrahenta przyjęta (wybrana) zawsze wtedy, gdy na to zasługuje i w pełnym zakresie, w jakim na wybór zasługiwała, uwzględniając przewidziany prawem zakres swobody komisji konkursowej, umożliwiający wybór oferty lub większej liczby ofert, które zapewniają ciągłość udzielania świadczeń opieki zdrowotnej, ich jakość, kompleksowość oraz dostępność, jak też przedstawiają najkorzystniejszy bilans ceny w odniesieniu do przedmiotu zamówienia. W przypadku udziału w postępowaniu więcej niż jednego oferenta, interes prawny każdego z nich polega także na tym, by wszyscy świadczeniodawcy ubiegający się o zawarcie umowy o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej traktowani byli równo i by postępowanie prowadzone było z zachowaniem zasad uczciwej konkurencji pomiędzy oferentami.

Zgodnie z art. 134 ust. 1 ustawy Fundusz jest obowiązany zapewnić równe traktowanie wszystkich świadczeniodawców ubiegających się o zawarcie umowy o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej i prowadzić postępowanie w sposób gwarantujący zachowanie uczciwej konkurencji. Ponadto zgodnie z art. 134 ust. 2 ustawy: wszelkie wymagania, wyjaśnienia i informacje, a także dokumenty związane z postępowaniem w sprawie zawarcia umowy o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej udostępniane są świadczeniodawcom na takich samych zasadach. Sposób wykładni powyższego przepisu został trafnie zaprezentowany w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 20 lutego 2018 r. sygn. Akt VI SA/Wa 1885/17 w następującym brzmieniu: „Zasada równego traktowania świadczeniodawców przejawia się w stosowaniu tych samych kryteriów do wszystkich świadczeniodawców biorących udział w danym postępowaniu. Naruszeniem tej zasady byłoby stosowanie w danym postępowaniu w stosunku do niektórych świadczeniodawców dodatkowych kryteriów, względnie wyłączenie stosowania określonych kryteriów wobec

niektórych świadczeniodawców”. Powyższy sposób realizacji standardu równego traktowania został w pełni zrealizowany w toku prowadzonego postępowania, w tym przede wszystkim w toku weryfikacji ofert. Powyższe oznacza, że to właśnie reguła równego traktowania oferentów doprowadziła do rozstrzygnięcia z którym nie zgadza się Odwołujący powołując się na art. 134 ustawy.

W trakcie postępowania dokonano oceny ofert w oparciu o jednolite przepisy rozporządzenia w sprawie świadczeń gwarantowanych, a kolejno kryteria oceny ofert dla wszystkich świadczeniodawców określone w rozporządzeniu kryterialnym.

4. W odniesieniu do pierwszego zarzutu wskazanego przez Odwołującego, tj. naruszenia art. 149 ust. 1 pkt 7 ustawy, poprzez błędne odrzucenie oferty Odwołującego, należy wyjaśnić ówczesny stan faktyczny oraz wskazać na poczynione przez Komisję konkursową ustalenia.

W wyniku weryfikacji ofert w toku postępowania Komisja konkursowa powzięła wątpliwość co do zapewnienia przez Odwołującego warunków z rozporządzenia w sprawie świadczeń gwarantowanych, m.in.: wyposażenia świadczeniodawcy w 1) przenośny zestaw do elektroterapii z osprzętem - nie mniej niż 1 zestaw na 2 fizjoterapeutów; 2) przenośny zestaw do biostymulacji laserowej - nie mniej niż 1 zestaw na 2 fizjoterapeutów. Wątpliwości spowodowane były wykazaniem liczby sprzętu, nieodpowiadającej liczbie wykazanych do oferty fizjoterapeutów.

Z uwagi na powyższe, pismem z dnia 26 października 2018 r. Komisja konkursowa wezwała Odwołującego do złożenia pod rygorem odrzucenia oferty, wyjaśnień również w tej kwestii, w formie dokumentów potwierdzających spełnianie wymogu dysponowania ww. sprzętem w ramach ewentualnej, przyszłej umowy, o której zawarcie Odwołujący się ubiegał biorąc udział w postępowaniu.

W odpowiedzi na wezwanie Komisji konkursowej Odwołujący przesłał dokumenty - karty techniczne sprzętu, który na dzień otwarcia ofert został wykazany do realizacji świadczeń, w ramach obowiązującej już umowy z Narodowym Funduszem Zdrowia o nr 07R-1-00723-05-01-2017-2022/18 w zakresie fizjoterapia domowa. Jednocześnie należy nadmienić, że z uwagi na liczbę fizjoterapeutów zgłoszonych do realizacji tej umowy (6 osób) oraz konieczność spełniania bezwzględnych wymagań do jej realizacji w zakresie fizjoterapii domowej, Odwołujący nie miał możliwości zmniejszenia liczby zestawów do elektroterapii i biostymulacji laserowej na rzecz ewentualnej, przyszłej umowy. Składając ofertę Odwołujący zadeklarował rozszerzenie obecnie obowiązującej umowy w zakresie fizjoterapii domowej oraz

zgłosił dodatkowo do realizacji świadczeń kolejnych trzech fizjoterapeutów, co obowiązywało do zapewnienia dodatkowych sprzętów.

Wobec powyższego, zgodnie z art. 149 ust. 1 pkt 7 Komisja konkursowa postanowiła o odrzuceniu oferty, gdyż na dzień otwarcia ofert Odwołujący nie udokumentował zapewnienia w lokalizacji sprzętu wymaganego do realizacji świadczeń, będących przedmiotem konkursu ofert.

O czynności tej Odwołujący został poinformowany pismem z dnia 31 października 2018 r.

Na powyższą czynność Komisji konkursowej Odwołujący złożył w dniu 6 listopada br. protest.

Protest został rozpatrzony i uznany przez Komisję konkursową za oczywiście bezzasadny.

Odwołujący w treści odwołania przyznał, że sprzęt, który zawarł w ofercie, na dzień jej złożenia był wykazany do obowiązującej już umowy nr 07R-1-00723-05-01-2017-2022/18, zawartej pomiędzy Odwołującym, a Narodowym Funduszem Zdrowia (na okres od dnia 1 października 2017 r. do dnia 31 grudnia 2022 r.) i wykorzystywany do jej realizacji.

W odwołaniu Odwołujący przyznał, że dopiero gdyby został wyłoniony do zawarcia umowy z Narodowym Funduszem Zdrowia, wówczas przeniósłby wykazany sprzęt do nowej lokalizacji zarówno fizycznie jak i w systemie SZOI. Dodatkowo Odwołujący wskazuje, że w związku z postanowieniem przeniesienia wskazanego sprzętu, w toku postępowania zakupił nowy sprzęt do realizacji trwającej umowy o nr 07R-1-00723-05-01-2017-2022/18, tak aby nie powstał konflikt w zasobach wykazanych do umów.

W pierwszej kolejności zaznaczyć należy, że powyższe twierdzenia Odwołującego nie odnajdują potwierdzenia w dokumentacji postępowania w sprawie zawarcia umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej, dokumenty potwierdzające twierdzenia Odwołującego nie stanowią też części złożonego odwołania. Nie sposób zatem uznać, że Odwołujący faktycznie zakupił w toku postępowania nowy sprzęt do udzielania świadczeń, skoro nie zadeklarował tego faktu Komisji konkursowej w toku postępowania, ani nie przedstawił dowodów zakupu takiego sprzętu. Rozbieżnym jest też twierdzenie wskazane w proteście i odwołaniu na temat lokalizacji sprzętu wymaganego obligatoryjnie. W proteście Odwołujący oświadcza, że sprzęt wskazany do oferty „od 24 października 2018 r. nie stanowił wyposażenia pierwotnej lokalizacji i został przeniesiony do lokalizacji zgłoszonej do oferty”, natomiast w odwołaniu informuje, że zostałby przeniesiony do nowej lokalizacji zarówno fizycznie jak i w systemie SZOI dopiero po rozstrzygnięciu postępowania. Faktem jest jednak, że Odwołujący nie przesłał żadnych zgłoszeń zmian w umowie nr 07R-1-00723-05-01-2017-2022/18 w zakresie sprzętu.

W związku z powyższym należy przyjąć, że Komisja konkursowa podjęła słuszną decyzję o odrzuceniu oferty Odwołującego twierdząc, że dodatkowy sprzęt zgłoszony przez

Odwołującego nie może być jednocześnie użytkowany w ramach różnych umów i różnych lokalizacji. Niewątpliwie Komisja konkursowa nie miała wystarczającego potwierdzenia, które pozwalałoby uznać, że Odwołujący faktycznie ma zamiar przenieść wskazywany sprzęt z innej umowy i lokalizacji do tej zadeklarowanej w ofercie, ponieważ nie dokonał on żadnych czynności zmierzających do usunięcia wskazywanych zasobów z realizowanej w tym czasie umowy. Zaskarżana przez Odwołującego czynność Komisji konkursowej, polegająca na odrzuceniu jego oferty z powodu niespełniania warunków obligatoryjnych, miała na celu również poszanowanie fundamentalnej zasady równego traktowania oferentów biorących udział w postępowaniu, wynikającej z art. 134 ust. 1 ustawy. Powyższe znajduje swoje uzasadnienie w orzecznictwie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w wyroku z dnia 22 lutego 2018 r., sygn. akt VIII Sa/Wa 781/17: „zdaniem Sądu, słuszne jest zatem stanowisko organu, że wyeliminowanie z dalszej części postępowania konkursowego oferty skarżącego, która zgodnie z obowiązującymi w przedmiotowym zakresie regulacjami prawnymi nie spełniała wymaganych warunków, jest potwierdzeniem przestrzegania zasad równego traktowania oraz zapewnienia uczciwej konkurencji, w szczególności mając na uwadze kontroferentów, którzy wymagania spełniali”.

Odwołujący podnosi, że decyzja Komisji konkursowej o odrzuceniu oferty jest niezgodna z przyjętymi przez Fundusz, a potwierdzonymi w orzecznictwie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego oraz Naczelnego Sądu Administracyjnego, zasadami prowadzenia postępowania. Nawiązując do powyższego Odwołujący powołuje się na zaskarżone rozstrzygnięcie postępowania konkursowego, prowadzonego przez MOW NFZ w 2015 r. o nr 07-155-000097/AOS/02/1/02.1370.001.02/01. Odwołujący twierdzi, że Komisja konkursowa powinna tak samo jak w powyższej sprawie, tym samym zgodnie z wyrokami Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego i Naczelnego Sądu Administracyjnego, na podstawie oświadczeń Odwołującego, uznać jego ofertę za prawidłową. W odwołaniu Odwołujący podnosi, że w przypadku z postępowania konkursowego prowadzonego w 2015 r. „komisja konkursowa Mazowieckiego OW NFZ uznała, że prawidłowa jest oferta, w której oferent oświadczył, że wymaganego sprzętu nie posiada, ale do dnia zawarcia umowy sprzęt ten zakupi”.

Nie można uznać sytuacji z postępowania konkursowego z 2015 roku, do której nawiązuje Odwołujący za tożsamą do tej w obecnym postępowaniu. W postępowaniu z 2015 r. uczestnik w ofercie, w części formularza „status zasobów”, w odniesieniu do konkretnego sprzętu, pomimo iż złożył oświadczenie: „będę posiadał”, jednocześnie w ofercie w części „wykaz zasobów” w kolumnie „data uzyskania” w odniesieniu do tego samego sprzętu wskazał 27 maja 2015 r., tj. dzień złożenia oferty. Nie ma więc podstaw do tego, aby uznać, że Komisja

konkursowa w 2015 roku przyjęła oświadczenie oferenta, a tym samym dopuściła do wyłonienia do zawarcia umowy ofertę, która nie zapewnia warunków obligatoryjnych, ponieważ warunek ten faktycznie był spełniony już w dniu złożenia oferty.

Z uwagi na różny stan faktyczny wskazanych przypadków oceny ofert, nie sposób oczekiwać od Komisji konkursowej w postępowaniu, którego odwołanie dotyczy podjęcia takich samych czynności jak w przywołanym postępowaniu nr 07-155-000097/AOS/02/1/02.1370.001.02/01 oraz powoływać się na działanie Komisji konkursowej niezgodne z orzecznictwem sądów.

Wobec wyżej wskazanego stanu faktycznego oraz uzasadnienia zasadności odrzucenia oferty Odwołującego należy uznać, że postawiony zarzut nie zasługuje na uznanie.

5. Odwołujący zarzuca, że w toku prowadzonego postępowania Komisja konkursowa naruszyła zasadę równego traktowania oferentów, wynikającą z art. 134 ust. 1 ustawy poprzez zastosowanie względem Odwołującego innych, bardziej rygorystycznych standardów weryfikacji oferty.

Powyzszy zarzut jest niesłuszny. Komisja konkursowa z uwagi na poczynione ustalenia co do niedysponowania zadeklarowanym sprzętem we wskazanym miejscu udzielania świadczeń przez Odwołującego, podjęła dodatkowe czynności sprawdzające względem każdego oferenta zakwalifikowanego do etapu negocjacji. Każdy z oferentów podczas wizytacji proszony był o przedstawienie paszportów technicznych sprzętu, w celu identyfikacji przynależności sprzętu do zadeklarowanego miejsca oraz weryfikacji odbiorów technicznych. W przypadku oferentów, u których stwierdzono pieczęć na paszporcie wskazującą inną lokalizację, pobierana była kserokopia paszportu, a następnie badane było, czy sprzęt nie jest użytkowany w innej lokalizacji. Niezasadny wobec tego jest zarzut nierównego traktowania oferentów, ponieważ w toku postępowania każdy z uczestników został dodatkowo zweryfikowany pod względem spełniania warunku obligatoryjnego.

6. Odwołujący podnosi, że w wyniku przeprowadzonego postępowania została naruszona dyspozycja art. 150 ust. 1 pkt 2 ustawy, stanowiąca, że Dyrektor oddziału wojewódzkiego Funduszu unieważnia postępowanie w sprawie zawarcia umowy o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej, gdy wpłynęła jedna oferta niepodlegająca odrzuceniu, z zastrzeżeniem ust. 2 – „jeżeli w toku konkursu ofert wpłynęła tylko jedna oferta niepodlegająca odrzuceniu, komisja może przyjąć tę ofertę, gdy z okoliczności wynika, że na ogłoszony ponownie na tych samych warunkach konkurs ofert nie wpłynie więcej ofert.”

Na postępowanie, którego rozstrzygnięcie jest przedmiotem odwołania wpłynęły cztery oferty. Dwie z nich zostały odrzucone w wyniku ich weryfikacji. W postępowaniu pozostały zatem dwie oferty niepodlegające odrzuceniu, które to ostatecznie zostały wybrane do zawarcia umów o udzielanie świadczeń. Wobec powyższego zarzut Odwołującego jest nietrafny i nie odnajduje podstaw w stanie faktycznym, a tym bardziej prawnym.

7. Ostatecznie należy wskazać odnosząc się do argumentacji Odwołującego, że Komisja konkursowa dokonała oceny ofert świadczeniodawców wybranych do udzielania świadczeń w sposób rzetelny z uwzględnieniem wszystkich dyrektyw określonych w rozporządzeniu kryterialnym natomiast fakt, że wynik przeprowadzonego postępowania nie odzwierciedla oczekiwań Odwołującego nie stanowi o zasadności wniesionego środka odwoławczego.

Reasumując należy stwierdzić Komisja konkursowa prowadząc postępowanie z zachowaniem reguł, o których mowa w art. 134 ust. 1 ustawy, dokonała prawidłowo rozstrzygnięcia postępowania, dlatego też nie można stwierdzić naruszenia interesu prawnego Odwołującego.

Mając powyższe na uwadze Dyrektor Mazowieckiego Oddziału Wojewódzkiego NFZ uważa, iż zarzuty podniesione w odwołaniu złożonym przez Odwołującego nie zasługują na uwzględnienie.

W konsekwencji brak jest podstaw do uwzględnienia odwołania wniesionego przez Odwołującego.

Wobec powyższego postanowiono jak w sentencji.

Pouczenie:

Na podstawie art. 154 ust. 4 i 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. 2018 r. poz. 1510, z późn. zm.) od decyzji Dyrektora Mazowieckiego Oddziału Wojewódzkiego NFZ przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy składa się do Dyrektora Mazowieckiego Oddziału Wojewódzkiego NFZ, w terminie 7 dni od otrzymania decyzji Dyrektora Mazowieckiego Oddziału Wojewódzkiego NFZ. Strona może wnieść skargę na tę decyzję Dyrektora Mazowieckiego Oddziału Wojewódzkiego NFZ do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji stronie, bez możliwości skorzystania z prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Skargę wnosi się za pośrednictwem Dyrektora Mazowieckiego Oddziału Wojewódzkiego NFZ. Skarga podlega opłacie sądowej, wpis od skargi wynosi 200 złotych. Opłatę sądową uiszcza się gotówką do kasy sądu lub na rachunek bankowy sądu. Stronie, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania, może być przyznane prawo pomocy (tj. zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego). Wniosek wolny jest od opłat sądowych. Termin, do złożenia skargi uważa się za zachowany także wtedy, gdy przed jego upływem strona wniosła skargę wprost do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

z up. Dyrektora
Mazowieckiego Oddziału Wojewódzkiego
Narodowego Funduszu Zdrowia
ZASTĘPCA DYREKTORA
ds. Medycznych
Michał Dąbrowski

